

Asia: VN/10384/2019 VM212:00/2018

Lausuntopyyntö järjestöjä koskevien valtionavustuskäytäntöjen kehittämisestä ja yhdenmukaistamisesta

1 Taustatiedot

Valitse sopivin vaihtoehto

Yhdistys

2 Ehdotukset järjestöjä koskevien valtionavustuskäytäntöjen kehittämiseksi ja yhdenmukaistamiseksi

Ehdotus 1: Valtionavustustoiminnassa siirrytään uuteen, valtionavustuskäytäntöjen yhdenmukaisuutta edistävään toimintamalliin.

Tuotonjakoministeriöt siirtyvät valtionavustustoiminnan uuteen toimintamalliin ja ottavat käyttöön sitä tukevat valtionavustustoiminnan verkkopalvelut. Tuotonjakoministeriöt siirtyvät toimintamalliin kehittämisprojekteissa siten, että verkkopalvelut ovat kaikkien käytössä vuoteen 2024 mennessä. Valtionavustuskäytännöt yhdenmukaistetaan valtionavustustoiminnan uuden toimintamallin mukaiseksi.

Ehkäisevä päihdetyö EHYT ry kannattaa ehdotusta. Valtionavustuskäytäntöjen yhdenmukaistaminen edistää avustusten hakijoiden yhdenvertaista kohtelua ja rahoitusten läpinäkyvyyttä. Uudistuksessa on tärkeä pitää huolta siitä, ettei yhdenmukaistaminen tuo mukanaan epätarkoituksenmukaisia käytäntöjä, vaan keventää järjestöjen hallinnollista taakkaa ja vapauttaa resursseja varsinaisen toiminnan toteuttamiseen.

Uusissa verkkopalveluissa tulee huomioida käyttäjälähtöisyys sekä saavutettavuus. Loppukäyttäjien tulisi päästä osallistumaan palvelujen kehittämiseen ja testaukseen. Järjestöille on tärkeä antaa riittävä siirtymäaika, sekä antaa tukea ja koulutusta palvelun käyttöön. Tutkiavustuksia.fi -verkkopalvelu edesauttaa avointa keskustelua sekä lisää läpinäkyvyyttä ja järjestöjen yhdenvertaisuutta. On tärkeää, että tiedot löytyvät yhdestä paikasta ja ovat kaikkien saatavilla.

Ehdotus 2: Valtionavustustoiminnan vaikuttavuutta suunnitellaan yhdessä uudella tavalla.

Tuotonjakoministeriöt hyödyntävät valtionavustuksia ja niiden käyttöä koskevaa tietoa uudella tavalla valtionavustustoiminnan vaikuttavuuden suunnittelussa, kuten valtionavustusten kohdentamisessa. Sitä varten tuotonjakoministeriöt yhdenmukaistavat valtionavustusprosessejaan ja käyttävät yhteisiä verkkopalveluja. Järjestöt ja valtionapuviranomaiset suunnittelevat valtionavustustoiminnan vaikuttavuutta yhdessä uudessa toimintamallissa, mikä edistää ennakoitavuutta ja jatkuvuutta ja auttaa ottamaan toimintaympäristössä tapahtuvat muutokset entistä paremmin huomioon.

Toimivat yhteistyökäytännöt ja avoin vuorovaikutus auttavat kohdentamaan avustuksia ja tukea sinne missä sille on tarve. Järjestöillä on runsaasti toiminnasta syntyvää tietoa, jota voidaan hyödyntää kansalaisten hyvinvoinnin edistämiseksi ja yhteiskunnan kehittämiseksi. Uuden toimintamallin ei kuitenkaan tulisi heikentää järjestöjen autonomiaa eikä estää järjestöjä määrittelemästä itse omia tavoitteitaan.

Valtionavustusjärjestelmän tärkeä tavoite on kansalaisyhteiskunnan ylläpitäminen sen kaikessa monimuotoisuudessaan ja seurannan tulee palvella myös järjestöjen omia lähtökohtia ja tavoitteita. Vaikutusten ja vaikuttavuuden arvioinnissa ei tulisi keskittyä vain laajojen yhteiskunnallisten päämäärien saavuttamiseen, vaan mittareiden tulisi tehdä näkyväksi myös niitä sosiaalisia ja inhimillisiä tuloksia ja vaikutuksia yksittäisten ihmisten ja yhteisöjen elämässä, joiden parissa järjestöissä päivittäin työskennellään. Pienen järjestön toiminnan laajuus ja kohderyhmä saattaa olla pieni, mutta merkitys ihmisten elämään suuri. Toisaalta järjestöissä tehdään myös tärkeää vaikuttamistyötä, edunvalvontaa ja viestintää, joiden vaikutusten arviointi tarvitsee omanlaisensa mittarit. Vakiintuneesta toiminnasta rahoittajalle kertyy runsaasti perustietoa toiminnasta pitkältä ajalta, jota voidaan hyödyntää niin, että tietoa täydennetään vain tarvittavin osin.

EHYT ry pitää tärkeänä esitystä siitä, että valtionapuviranomaiset suunnittelevat tavoitteiden saavuttamista arvioivat mittarit menetelmineen yhdessä järjestöjen kanssa. EHYT ry huomauttaa, että yhteisen mittariston luominen voi olla hyvin haastavaa, sillä avustusten saajien toimintojen sisältö, toteutus, laajuus ja kohderyhmät eivät ole yhteismitallisia. Onkin tärkeää, että yhteiskehittämisessä on mukana moniääninen ja kattava edustus erilaisista toimijoita, jotta laadulliset erot tulisivat huomioiduksi suunnittelutyössä. EHYT ry:n näkemyksen mukaan yhteiset periaatteet ja linjaukset ovat seurannassa ja arvioinnissa tärkeämpiä kuin yhteinen mittaristo. On myös huomioitava, että esimerkiksi ehkäisevässä työssä ja vaikuttamistyössä vaikutukset ovat usein nähtävissä vasta pitkällä aikavälillä. Vaikuttavuuden arviointi vuoden sykleissä ei ole mielekäs, jos sen luotettavaan todentamiseen tarvittaisiin monivuotista akateemista seurantatutkimusta.

Monilla, varsinkin pienemmillä järjestöillä, ei ole resursseja käytettävissä laajamittaiseen arviointiin. Arvioinnin kehittämisessä on huomioitava se, että järjestöjen työ- ja resurssit suuntautuvat toiminnan sisällölliseen toteuttamiseen ja arviointi ei saa viedä kohtuuttomasti työaikaa, olla pois sisällöllisestä työstä tai olla liian vaativaa tai kuormittavaa toiminnassa mukana oleville vapaaehtoisille tai kohderyhmille. Arviointiosaamisen tai -resurssien puute tai erilaisuus ei saisi

asettaa järjestöjä eriarvoiseen asemaan avustuksensaajina. Järjestöille on tarjottava myös koulutusta ja konkreettisia työvälineitä arvioinnin toteuttamiseen.

Uuteen toimintamalliin siirtyminen tulee tuottamaan runsaasti uutta tietoa ja edesauttamaan tiedolla johtamista. Esityksen mukaan valtionapuviranomaiset arvioivat valtionavustusten ja niiden käytön vaikuttavuutta pitkän ajan kuluessa. Onkin keskeistä, että arviointia suunniteltaessa otetaan huomioon myös pitkän aikavälin tarkastelu ja hyödynnetään mahdollisuutta arvioida vaikuttavuutta pitkäjänteisesti. Järjestöjen toiminnan tuloksellisuuden, vaikutusten ja vaikuttavuuden osoittaminen on tärkeää yksittäisten järjestöjen toiminnan kannalta, mutta erityisesti suomalaisen kansalaisyhteiskunnan merkitysten ja roolin osoittamisen ja näkyväksi tekemisen kannalta. Järjestöjen on seurattava toimintansa tuloksia ja vaikutuksia, mutta valtionapuviranomaiselle kertyvän laajemman tiedon pohjalta voidaan tehdä vaikuttavuuden arviointia. Tähän valtionapuviranomaisen olisi syytä osoittaa myös resursseja omassa toiminnassaan. Jo arviointijärjestelmää kehitettäessä on otettava huomioon tiedon hyödyntäminen; mihin kerättyä tietoa käytetään, mitä tietoa tarvitaan mihinkin tarkoitukseen, miten sitä käsitellään, kuka arviointia tekee seurantatiedon pohjalta ja miten asioita raportoidaan ja tiedotetaan. Iso massa mittareista saatua seurantatietoa ei sinällään kerro mitään, sitä olisi pystyttävä arvioimaan ja sen jälkeen kertomaan arvioinnin tuloksista. Tämä vaatii myös tiedon yhteismitallisuutta, joka on varsin iso haaste. Todennäköisesti kaikille järjestöille yhteisiä mittareita on mahdotonta kehittää, vaan lähtökohdaksi kannattaa ottaa se, mitä tietoa mittareilla halutaan saada ja mihin tietoa käytetään.

EHYT ry toivoo, että uudessa toimintamallissa järjestöjen yhteistyössä järjestämä toiminta otettaisiin nykyistä paremmin huomioon. Esimerkiksi STEA:n nykyisten raportointiohjeiden mukaan järjestöjen yhteistyössä järjestämän toiminnan osallistujamäärät tulee ilmoittaa jaettuna: jos kolme järjestöä järjestää yhteisen tapahtuman, johon osallistuu 75 henkeä, jokainen järjestö raportoi osallistujamääräksi 25 osallistujaa. Tällainen raportointimalli tuottaa sirpaleista tietoa eikä anna luotettavaa ja todenmukaista kuvaa tilaisuuden tuloksellisuudesta ja toiminnan vaikuttavuudesta. On myös vaarana, että järjestöt pidättäytyvät yhteistyöstä, mikäli raportointimalli ohjaa aliarviomaan toiminnan tuloksia.

Ehdotus 3: Valtionavustustoimintaan osallistuvien toimielinten tehtäviä ja toimintatapoja yhdenmukaistetaan.

Tuotonjakoministeriöt yhdenmukaistavat valtionavustusten arviointiin ja valtionavustustoimintaan liittyvien neuvottelukuntien, toimikuntien ja jaostojen tehtäviä ja toimintatapoja soveltuvin osin. Tehtävien ja toimintatapojen painopiste on jatkossa valtionavustuspolitiikan arvioinnissa, valtionavustustoiminnan vaikuttavuuden suunnittelussa ja yhdenmukaisten valtionavustuskäytäntöjen jatkuvassa kehittämisessä. Tarkoituksena on lisätä valtionapuviranomaisten ja järjestöjen välistä viestintää ja vuorovaikutusta.

On tärkeää, että järjestöjen osallisuutta valtionavustustoiminnassa ja sen kehittämisessä vahvistetaan. Järjestöillä tulee olla tosiasiallinen vaikutusmahdollisuus avustustoiminnan linjauksiin ja strategiaan tavoitteisiin. Neuvottelukuntien, toimikuntien ja jaostojen kokoonpanossa tulee huomioida järjestöjen ja toimikentän moninaisuus.

Valtionapuviranomaisten ja järjestöjen välisen viestinnän ja vuorovaikutuksen lisääminen on kannatettavaa. Avoimella vuoropuhelulla ja matalan kynnyksen yhteydenottomahdollisuudella voidaan tehostaa toimintaa, vähentää tulkintavirheiden riskiä ja huomioida ketterästi toimintaympäristössä tapahtuvat muutokset.

Ehdotus 4: Järjestöjen taloutta koskevia valtionavustuskäytäntöjä yhdenmukaistetaan mahdollisuuksien mukaan.

Tuotonjakoministeriöt yhdenmukaistavat järjestöjen taloutta koskevia valtionavustuskäytäntöjään. Yleisavustuksilla rahoitetaan järjestöjen varsinaisen toiminnan bruttokustannuksia. Tuotonjakoministeriöt luovat yhteisen tavan arvioida, miten järjestön kokonaisvarallisuus vaikuttaa valtionavustusten harkinnassa ja myöntämisessä. Tuotonjakoministeriöiden erilaisia omarahoituskäytäntöjä selvitetään lisää ennen ehdotuksen toteuttamista.

EHYT ry pitää tärkeänä, että järjestöjä rohkaistaan kehittämään varainhankintaa ja tuetaan rahoituspohjan monipuolistamisessa sekä taloudellisiin riskeihin varautumisessa. EHYT kannattaa vahvasti ehdotusta, että järjestöt voisivat käyttää yleisavustusta varainhankinnan alijäämän kattamiseen niin sanottuna tappiotakuuna. Järjestön koosta ja toimialasta riippuen edellytykset panostaa varainhankintaan hyvin erilaiset. Vaikuttavan ja pitkäjänteisen varainhankinnan järjestäminen vaatii merkittävää työpanosta ja taloudellisia resursseja ja riskinsietokykyä.

On tärkeää, että tuotonjakoministeriöt selkiyttävät ja yhtenäistävät näkemystään siitä, millainen toiminta katsotaan varainhankinnaksi ja mikä varsinaiseksi toiminnaksi. Olisi suotavaa, että ainakin pienimuotoista varainhankintaa olisi mahdollista tehdä myös osana perustyötä tai sen ohessa. Esimerkiksi lahjoituspyynnön lisääminen verkkosivuille tai toiminnasta kertovaan esitteeseen ei vie merkittävästi työaikaa tai muita resursseja perustyöltä. Kun järjestöjen kokonaisvarallisuutta arvioidaan, on tärkeää huomioida toiminnan laajuus.

On kannatettavaa, että tuotonjakoministeriöiden erilaisia omarahoituskäytäntöjä selvitetään lisää. Onko omarahoitusosuutta tarpeen edellyttää järjestöiltä, joilla ei ole juurikaan omaa varallisuutta tai palvelutoiminnasta saatavia tuottoja? Mikäli omarahoitusta ryhdytään vaatimaan enenevässä määrin, on vaarana, että rahoitus kanavoituu niille toimijoille, joilla on jo valmiiksi varallisuutta tai joille varainhankinta on helpompaa esimerkiksi siitä syystä, että toiminta on vaikkapa kohderyhmänsä puolesta yksityislahjoittajille erityisen houkutteleva kohde.

Raportissa esitetty tavoite yhtenäistää tuotonjakoministeriöiden käytäntöjä järjestöjen saaman maksuttoman ja ei-rahallisen tuen suhteen on kannatettava. EHYT ry kuitenkin huomauttaa, että järjestöjen maksutta saaman ja ei-rahallisen tuen arvon seuraaminen ja todentaminen voi olla haastavaa eikä ainakaan kevennä järjestöjen hallinnollista taakkaa. Esimerkiksi ammattigraafikon pro bono antaman työpanoksen arvoa kampanjamateriaalien suunnitteluun on hankala todentaa, sillä

laskutusta ei tapahdu ja kirjanpitoon merkitään vain kampanjan tosiasialliset, toteutuneet kustannukset.

EHYT ry kannattaa järjestöjaoston ehdotusta selvittää voisiko talousraportointia automatisoida ja tilinpitovaatimuksia keventää.

Ehdotus 5: Järjestöjen toiminnan ja vastuullisuuden arvioinnin perusteita yhdenmukaistetaan.

Tuotonjakoministeriöt soveltavat mahdollisimman yhdenmukaisia toiminnan ja vastuullisuuden arvioinnin perusteita harkitessaan ja myöntäessään yleisavustuksia järjestöille. Perusteita arvioidaan sekä suunnitellun että toteutuneen toiminnan perusteella. Tuotonjakoministeriöt päättävät, kuinka ne soveltavat arviointiperusteita mahdollisine painotuksineen päätöksenteossa.

Toiminnan arviointiperusteiden yhdenmukaistaminen edistää avustuksensaajien tasa-arvoista kohtelua on sinällään kannatettavaa, mutta arviointiperusteita määriteltäessä tulisi huomioida toimikentän moninaisuus ja toimialakohtaisten erojen asettamat haasteet toiminnan arvioinnille samoin perustein. Huolellista suunnittelua, riittävien ja oikeiden tietojen keräämistä ja raportointia sekä tavoitteisiin pyrkimistä ja mahdollisen muutosten perustelua tulee tuki edellyttää kaikilta toimijoilta. On tärkeää, että arviointikriteeristö määritetään yhteistyössä järjestöjen kanssa. Julkisen vallan on käytettävä erityistä harkintaa asettaessaan yleisiä arviointiperusteita ja vastuullisuuskriteereitä, jotka samalla asettavat tavoitteita järjestöjen työlle.

EHYT ry kannattaa yhteisiä eettisiä linjauksia siitä, millainen toiminta on sallittua valtionavustuksilla. Järjestöjaoston ehdotukset avoimesta ja hyvästä hallinnosta, tasa-arvosta ja yhdenvertaisuudesta sekä yhteistyöstä perusteina arvioida vastuullisuutta ovat kannatettavia. Myös kestävä kehityksen edistäminen toiminnassa tulisi huomioida.

Ehdotus 6: Järjestöille voidaan myöntää kaksivuotisia yleisavustuksia harkinnanvaraisesti.

Tuotonjakoministeriöt voivat myöntää järjestöille yksi- tai kaksivuotisia yleisavustuksia harkinnanvaraisesti. Kahdeksi vuodeksi kerrallaan myönnetty yleisavustus ei poista sen saajan vuotuista raportointivelvollisuutta. Järjestöt voivat hakea ensimmäiset kaksivuotiset yleisavustukset vuoden 2024 valtionavustushauissa. Kaksivuotiset yleisavustukset rahoitetaan valtion yhden vuoden talousarviosta.

EHYT ry kannattaa ehdotusta monivuotisten avustusten myöntämisestä niille toimijoille, joiden toiminta on jo vakiintunutta ja tarpeelliseksi osoitettua. Monivuotisten avustusten myöntämisperusteiden tulee olla yhtenäisiä ja läpinäkyviä. Kaksivuotisiin avustuksiin siirtyminen lisää ennakoitavuutta ja mahdollistaisi toiminnan pitkäjänteisemmän suunnittelun ja kehittämisen sekä vapauttaisi resursseja hallinnosta varsinaiseen toimintaan.

EHYT ry pitää myös tärkeänä järjestöjaoston huomiota siitä, että valtionavustusten myöntämistä pitäisi nopeuttaa, jotta viivästyneet valtionavustuspäätökset eivät vaikeuttaisi järjestöjen toimintaa kohtuuttomasti. Epävarmuus toiminnan jatkumisesta kuormittaa henkilöstöä, vaikeuttaa kumppanuuksien ylläpitoa ja hankaloittaa toiminnan kehittämistä. Rahoituksen taitekohdissa

syntyviltä ongelmilta vältytään, mikäli päätös avustuksen jatkumisesta saadaan hyvissä ajoin ennen edellisen avustuksen päättymistä.

Ehdotus 7: Järjestöt välittävät valtionavustuksia edelleen siirron saajille mahdollisimman yhdenmukaisella tavalla.

Valtionavustusten edelleen välittäminen perustuu tuotonjakoministeriöissä valtionavustuslain uudistamisen yhteydessä laadittavaan tulkintaohjeeseen. Tuotonjakoministeriöiden valtionavustusehdot ja -rajoitukset sekä delegointisopimusmallit yhdenmukaistetaan. Samalla varmistetaan, että siirron saajille edelleen välitettyjen valtionavustusten käyttöä koskeva tieto on avointa ja läpinäkyvää valtionavustustoiminnan uuden toimintamallin mukaisesti.

EHYT ry pitää valtionavustusten edelleen välittämisen mallien yhdenmukaistamista kannatettavana ja yhdenvertaisuutta lisäävänä. On tärkeää, että avustuksia välittävät tahot osallistuvat uuden tulkintaohjeen laadintaan, jotta ymmärrys ja osaaminen toimialakohtaisista erityispiirteistä sekä keskus- ja kattojärjestöjen tieto jäsenjärjestöjensä toimintaedellytyksistä ja ominaispiirteistä tulevat huomioituiksi.

Avustusten välittäminen tuottaa hallinnollista taakkaa välittämisestä vastuulliselle taholle, mutta resurssien sekä yhteisten tavoitteiden toteutumisen näkökulmasta keskus- tai kattojärjestön koordinoima hallinnointi on tehokkaampaa kuin se, että jokainen avustettavaan toimintaan osallistuva järjestö hakisi tuen erikseen. Keskus- tai kattojärjestöjen esimerkiksi kampanjatapahtumiin ja paikalliseen toimintaan myöntämällä tuilla lisätään osallisuutta, vahvistetaan alueiden elinvoimaa sekä saadaan moninkertainen näkyvyys ja vaikuttavuus.

On myös huomioitava, että monella pienellä yhdistyksellä ei ole resursseja tai edellytyksiä hakea avustuksia itsenäisesti. Näiden järjestöjen toiminnalle keskus- tai kattojärjestöjen myöntämät ja välittämät toimintatuet ovat elintärkeitä, vaikka kyse on usein hyvin pienimuotoisista avustuksista. Esimerkiksi vapaaehtoisvoimin toimivan yhdistyksen koko vuoden toiminta saattaa olla riippuvainen tuhannen euron jäsenjärjestöavustuksesta. Pienten avustusten turvin järjestetään mm. retkiä, vertaistoimintaa, kursseja ja tapahtumia, jotka lisäävät osallisuutta ja hyvinvointia paikallistasolla ja ovat olennainen osa kansalaistoimintaa. Mikäli pienavustuksen hakeminen vaatisi ammattimaisuutta, moni pieni järjestö saattaisi menettää toimintaedellytyksensä kokonaan. Samalla olennainen osa kansalaisyhteiskuntaa vaurioituisi. Pienavustusten suhteen olisikin syytä pyrkiä ennemmin byrokratian keventämiseen.

Mahdollisuus saada eteenpäin välitettyä avustusta ei saa asettaa järjestöjä eriarvoiseen asemaan avustusten saamisen suhteen. Epätasa-arvoinen asetelma voi syntyä esimerkiksi silloin, jos myönnetty jäsenjärjestöavustus estää hakemasta avustusta itsenäisesti. Jäsenjärjestöavustus tulisi ottaa huomioon muita avustuksia harkittaessa, mutta se ei saisi poissulkea muun rahoituksen hakemista. Avustusten delegointikäytäntöjä kehitettäessä onkin huomioitava avustusjärjestelmän kokonaisuus.

Yhteishankkeissa yhteistyökumppaneille välitettävien valtionavustusten osalta EHYT ry kannattaa ehdotusta siitä, että välittämisen ehtoja ja rajoituksia selvitetään erikseen.

Ehdotus 8: Tuotonjakoministeriöt uudistavat valtionavustusten käsittelyä.

Tuotonjakoministeriöt uudistavat valtionavustusten käsittelyä järjestämällä sen tiimityönä. Taloustarkastuksen tehtävät on myös perusteltua yhdenmukaistaa vastuineen tuotonjakoministeriöissä. Järjestöjen taloutta ja toiminnan tai hankkeen tuloksellisuutta sekä toimintaympäristömuutoksia koskevaa tietoa hyödynnetään entistä laajemmin valtionavustusprosessien eri vaiheissa.

EHYT ry kannattaa ehdotusta. Avustusten käsittely tuotonjakoministeriöissä tiimityönä edistää avustuksia hakevien järjestöjen yhdenvertaista kohtelua ja vähentää henkilösidonaisuuden riskejä.

Järjestöjen taloutta ja toiminnan tuloksellisuutta tiedon käyttäminen avustusprosesseissa nykyistä mittavammin on kannatettavaa. Esimerkiksi STEA:lta aikaisemmin saatu avustuskohdekohtainen palaute tuloksellisuusraporteista on ollut erittäin arvokasta ja tervetullutta toiminnan kehittämisen kannalta.

3 Valtionavustustoiminnan kehittäminen

Yleiset huomiot Järjestöjä koskevat valtionavustuskäytännöt: Ehdotukset niiden kehittämiseksi ja yhdenmukaistamiseksi -julkaisusta

Valtionavustuskäytäntöjen yhdenmukaistaminen lisää hakijoiden tasa-arvoista kohtelua, rahoitusten läpinäkyvyyttä ja avointa keskustelua. Uudistuksella on mahdollista sujuvoittaa ja selkeyttää avustusprosesseja, mikä vapauttaa resursseja hallinnosta varsinaiseen toimintaan. EHYT ry kannattaa järjestöjaoston ehdotusta monialaisen toimeenpanoryhmän perustamisesta ehdotusten toteuttamiseksi.

Uudistustyössä on tärkeää huomioida järjestötoiminnan moninaisuus, jottei pyrkimys tasa-arvoon johda tasapäistämiseen. On varmistettava, että kehitystyöhön osallistuu kattava edustus erilaisia toimijoita. Tämä on keskeistä erityisesti toiminnan tuloksellisuuden arviointiperusteita määriteltäessä, sillä eri järjestöjen toiminnan tavoitteet, toteutustavat, kohderyhmät sekä laajuus eroavat toisistaan huomattavasti, että kaiken toiminnan arviointi yhteisillä mittareilla ei välttämättä ole mielekäästä.

Uudistuksen yhteydessä on mahdollista saada merkittävästi uutta tietoa järjestöjen toiminnasta ja sen vaikuttavuudesta. EHYT ry toivoo, että viranomaiset hyödyntävät kerättyä seurantatietoa myös

kansalaisjärjestöjen työn vaikuttavuuden ja merkityksen osoittamiseen ja vahvistamiseen suomalaisessa yhteiskunnassa ja julkisessa keskustelussa.

Valtionavustustoiminnan kehittämistä koskevat yleiset huomiot

On tervetullutta, että avustuskäytäntöjä ja avustusjärjestelmää tarkastellaan kokonaisuutena. Kokonaisvaltaisempaan ja pitkäjänteisempään avustuspolitiikkaan siirtyminen lisää toiminnan vaikuttavuutta, helpottaa ennakointia ja edistää kehittämistä.

On tärkeää, että järjestöjen roolia avustettavan toiminnan tavoitteiden määrittelyssä vahvistetaan ja järjestöjen tietopohjaa hyödynnetään avustusprosesseissa. Järjestöillä tulee olla aito vaikutusmahdollisuus niitä koskeviin päätöksiin.

Pakarinen Marja
Ehkäisevä päihdetyö EHYT ry